

ἀνέβησαν εἰς τὸν Ὑμηττὸν, ὃ ἐχθρὸς ἀπέκοψε τὸ ὕδωρ καὶ ἡ πυρίτις ἤρχισεν νὰ ἐκλείπη. Ἐγένετο ἄρα χρεια ἐπικουρίας.»

(Ἐνταῦθα ἐπαναλαμβάνει ὁ ἐπικριτὴς ἀλόκληρον τὴν παράγραφον (σελ. 80—83.) τὴν ἐξιστοροῦσαν τὸ τολμηρὸν ἐκείνο ἐπιχείρημα τοῦ Φαβιέρου, τὴν εἰσοδὸν λέγομεν αὐτοῦ μετὰ 520 Ἑλλήνων εἰς τὴν ἀκρόπολιν.)

α Ἡ πολιτοκρία διήρκεσε μῆνας δέκα, καὶ ἐν τῷ μεταξύ ὁ ἱστορικὸς διηγεῖται τὴν ἐκστρατείαν τοῦ ἀρχιστρατήγου Καρχισκάκη εἰς Ἀράχουσαν, ὅπου συνειροτήθη μάχη καὶ χειμῶν ἐπῆλθε δριμύτατος καὶ κωνοειδὲς ἀνηγέρθη τρόπαιον ἐκ 300 τουρκικῶν κεφαλῶν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τὴν μετὰ τὴν εἰς Μαραθῶνα πρὸς παρεμπόδισιν τῶν ἐξ Εὐβοίας ἐρχομένων τουρκικῶν βοηθημάτων τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων κατάληψιν τῶν αὐτῶν ἐκείνων τόπων οὓς κατεῖχον οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου καὶ ὁ Θρασύβουλος ἐπὶ τῶν τριάκοντα τυράννων, καὶ τὴν ἔλευσιν τοῦ Κοχράνου. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος, κατὰ τὸν Κ. Τρικούπην, ἦν κομπορῶν, πομπώδεις μὲν ἐκδίδων προκηρύξεις μικρὰ δὲ ποιῶν ἔργα, ὁμιλῶν περὶ τῆς σκιάς τοῦ Δημοσθένους, καὶ ὡς ἱατρικὸν το νικὸν ἐπισέλλων εἰς τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν τεμάχιον τοῦ πρώτου κατὰ Φιλίππου λόγου καὶ παραγγέλλων νὰ ἀναγνωσθῆ εἰς πλήρεις συνεδριάσεις, ποτὲ μὲν προλέγων τὴν ὄραν καθ' ἣν ἡ κλασικὴ τῶν Ἑλλήνων γῆ ἐμελλε νὰ καθαρῆται ἐκ τοῦ ἀπανθρώπου ἄρπαγος καὶ αἰμοχαροῦς τυράννου, ποτὲ δὲ ὅτι ἡ ἱερὰ σημαία μικρὸν ἔτι καὶ ἤθελε κυματισθῆ ἐπὶ τοῦ θόλου τῆς Ἀγ. Σοφίας, καὶ ἄλλοτε ὅτι ἡ λαμπρότης τῶν ἐπερχομένων χρόνων ἤθελεν ἀμιλλᾶσθαι πρὸς τὴν τῶν παρελθόντων. Ὁ Τσοῦρτς διορίζεται ἀρχιστρατήγος, καὶ ὁ Κόχραν ὀνομασθεὶς στολάρχης ἔθηκε τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς σπάθης του καὶ ὠρκίσθη νὰ χύσῃ τὸ αἷμά του ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Κοχράνης ἀνακαλεῖ εἰς τὴν μνήμην ἀρχαίας ἡμέρας παρασταθεὶς ὡς ἄλλος Ἀχιλλεὺς εἰς τι συμβούλιον.

(Ἐνταῦθα παρατίθεται ἐκ νέου ὁ ἐπικριτὴς τὴν περὶ τῆς ἀθλίαις καταστάσεως τῶν ἐν τῇ ἀκρόπολει περιγραφῆν, σελ. 162—164, ὡς καὶ πολλὰς ἄλλας περιεκτικὰς ἐξιστοροῦσας τὰ παθήματα καὶ τὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος μέχρι Καποδιστριαίου καὶ τῆς ἀναγορεύσεως τοῦ Λεοπόλδου. Καταλήγει δὲ οὕτως.)

α Δὲν εἶναι ἔργον ἡμέτερον τὸ νὰ συζητήσωμεν τὸ πολιτικὸν μέρος τῆς ἱστορίας διότι πολλὰ τῶν εἰς ταύτην ἀναγομένων παριστάνονται ὑπὸ τὴν ἑλληνικὴν ἐποψίν καὶ ὑπὸ ταύτην μόνην δύνανται νὰ ἐννοηθῶσι. Συγγαίρομεν ὁμῶς τὸν Κ. Τρικούπην, διὰ τὸ κλασικόν, εὐτόνον, ἀνεξάρτητον καὶ γραφικὸν ὕφος, διὰ τὴν ἀνθηρὰν ἀφήγησιν καὶ διὰ τὴν ἐπιδεξίαν χρῆσιν τῶν φράσεων καὶ τῶν ἐπιθέτων καθ' ὅλας τὰς σελίδας τοῦ ἀξιολογωτάτου αὐτοῦ πονήματος.

ΑΡΧΑΙΟΙ ΝΑΟΙ ΤΗΣ ΣΑΜΟΥ.

ὑπὸ

Ε. ΚΡΗΤΙΚΙΔΟΥ

Τελειοποιεῖται τῆς Ἰατρικῆς.

(Συνίχ. Ἰδὲ Φυλλάδ. 166 καὶ 179).

— 000 —

Β'. ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΗΡΑΣ.

Ὁ ναὸς οὗτος ἐπικαλούμενος *Ταυροπόλιον* ἦτον ἰδρυμένος πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ἡραίου μεταξὺ ὑψηλοπέτρων δένδρων, οὗ ἴχνη, ἦτοι μέγας ἀριθμὸς μαρμαρίνων τεμαχίων, ἔδραι, σαρκοφάγοι τεθραυσμένοι, πολλαὶ στήλαι καὶ κιονόκρανα Ἰωνικῆς τάξεως φαίνονται μέχρι τῆς σήμερον κατὰ τὸν Ἅγιον Γεώργιον, Μετόχιον καταβεβλημμένον τῆς Μονῆς τῆς Μεγάλης Παναγίας. Ἐκ τῆς ἀνακαλυφθείσης ἐν τῷ Ἡραίῳ ἐπιγραφῆς τοῦ δήμου διὰ τὸν Γναῖον Δομέτιον ὑπὲρ τῶν κατοίκων τῆς Ταυροπόλου Ἀρτέμιδος, ὡς προείρηται, πιθανολογεῖται, ὅτι ὑπῆρχε πλησίον τοῦ ναοῦ κόμη ὑποστᾶτα καταδρομὴν ἀλλοχόθεν καὶ ὑπὸ τοῦ Γναίου ὑπερασπισθεῖσα.

Γνωστὸς ὁ ναὸς οὗτος ἐν τῇ ἱστορίᾳ, διότι κατ' εἰσῆγησιν τῶν Σαμίων, συναινέσει καὶ τοῦ βασιλέως τῶν Αἰάκους τοῦ Α', εἶχον καταφύγει περὶ τὸ 571 π. Χ. ὡς εἰς ἀσφαλέστατον ἄσυλον, οἱ τυχαίως προσηρισθέντες εἰς τὸν Ἡραϊτὴν ὄρμον καὶ πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Λυδῶν Ἀλυάττην πατέρα τοῦ Κροίσσου πεμπόμενοι ὑπὸ τοῦ Περιάνδρου καὶ τῶν Κορινθίων τριακόσιοι παῖδες, τέκνα τῶν πρωτίστων Κερκυραίων ἐπὶ σκοπῷ νὰ γίνωσιν ἐκτομίαι, πρὸς ἐκδίκησιν ἴσως, ὅτι ἐφόνευσαν οἱ Κερκυραῖοι τὸν υἱὸν τοῦ Περιάνδρου Λυκόφρονα. Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ Σάμιοι ἀφ' ἐνός δὲν ἐπέτρεπον τοὺς σωματοφύλακας τῶν παιδῶν ν' ἀποσπάσωσιν ἐκ τοῦ ἱεροῦ τούτου τοὺς ἱκέτας, καὶ οὗτοι ἀφ' ἐτέρου ἐμπόδιζον τοὺς Σαμίους ἀπὸ τοῦ νὰ τοὺς προσφέρωσι τροφάς, οἱ Σάμιοι ἐσύστησαν ἐορτὴν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, καθ' ἣς συγκροτοῦντες χοροὺς πέριξ τοῦ ναοῦ, δύνοντες τοῦ ἡλίου, ἀπὸ παρθένους καὶ ἡθέους, προσήνεγκον τροφάς ἐκ τρωικῶν ἀπὸ σῆσαμον καὶ μέλι (ἴσως καὶ ἐξ ἄρτου) καὶ διὰ τούτων ἐτρέφοντο οἱ παῖδες φυλαττόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ, ἐναντίον τῆς διαθέσεως τῶν φυλάκων τῶν Κορινθίων, οἵτινες ἐβαρυνθέντες, τοὺς ἐγκατέλειψαν καὶ ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Σάμου. Οἱ δὲ Σάμιοι περιποιηθέντες αὐτοὺς εἰς τὰς οἰκίας των, τοὺς ἐξαπέστειλαν μετὰ καιρὸν ἐλευθέρους εἰς τὴν πατρίδα των Κέρκυραν διὰ τῶν Κνιδίων, πρὸς οὓς ἀπένειμαν οἱ Κερκυραῖοι διὰ ψηφισμάτων τιμὰς καὶ ἀτελείας, πρὸς δὲ τοὺς Σαμίους εὐχαριστίας διὰ ταύτην τὴν εὐεργεσίαν. (Πρόδ. Γ'. 48).

(Ἐπιτεταὶ συνέχεια.)